

[Stæhr Johansen.]

at udvide varesortimentet snarere vil have mulighed for en forbedring. Det er min opfattelse, at vi som følge af, at det nuværende system har udviklet sig i kraft af særlige forskrifter givet af det høje ting har en forpligtelse til at se på, hvad vi kan gøre for indehaverne af de forretninger, som ikke har mulighed for at udvikle sig under de ændrede forhold. Jeg har derfor hæftet mig ved, at handelsministeren over for udvalget har givet udtryk for, at han er meget opmærksom på dette problem, og den henvendelse, som De Danske Handelsforeningers Fællesorganisation har rettet til arbejdsministeriet og socialministeriet henholdsvis om omskolingsstøtte og førtidspensionering, er inde i overvejelserne.

Man kan sige, at vi nu er nået til en slutsten med spørgsmålet om detailhandelen, men den nedsatte mælkekommission arbejder nu videre med spørgsmålet om engros-handelen, og der er for mig ingen tvivl om, at det har været rigtigt at søge sagen om mælkesalg her i Danmark gennemført i to etaper. Der er næppe heller tvivl om, at de erfaringer, der indvindes i den overgangstid, der er indeholdt i det foreliggende lovforslag, vil blive af betydning, når ændrede vilkår for engros-handelen skal udformes.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget og lovforslaget i den derefter foreliggende form.

Jens Chr. Christensen: Ved lovforslagets første behandling gav jeg udtryk for, at jeg personlig helst så, at man i den lovgivning, vi skulle til at gennemføre, fulgte kommissionens flertal, men jeg føjede også til, at der antagelig nok var et ret stort flertal — for der var et flertal inden for min egen gruppe — der mente, at man skulle følge mindretallet og dermed ministeren.

Der er jo sket det pudsige ved behandlingen af lovforslaget i udvalget — det kan man læse sig til i betænkningen — at der egentlig var et flertal i udvalget, som mente, at vi ikke er rigtig klar over, hvordan den lovgivning, vi her bevæger os ind i, kommer til at virke. Men vi mente vel alle sammen, at der var et stort flertal i folketinget, der ønskede den liberalisering, som ministeren

lægger op til, og derfor nøjedes vi med i betænkningen at henvise til de konsekvenser, som måske kan følge af lovgivningen, og sige, at vi håber ministeren vil være opmærksom på forholdene.

Vi ved, at når den siddende mælkekommission er færdig, skal resten af loven tages op til revision. Jeg vil henstille til den højtæredede minister, hvis han nu igennem de 1½-2, måske 3 år, der går, inden kommissionen er færdig, finder, at den lovgivning, vi nu bevæger os ind i, ikke er den helt rigtige, at han da vil tage den op til revision.

Det er ret pudsigt, når man har set et kommissionsarbejde slutte med et stort flertal, at så følger lovforslaget mindretallet, men vi har jo også set, at et enkelt medlem i kommissionen tager én stilling og i sin ordførertale her — jeg tænker på hr. Stæhr Johansen — giver udtryk for mindretallets indstilling. Det understreger, at det er en lovgivning, hvor man egentlig ikke er helt sikker på, at det er det rigtige, man nu rammer. Man henviser til, når man taler om mælkelovgivning, at hvis man giver mælkehandelen fri, ja, så vil vi få meget større mælkesalg, men de oplysninger, vi har fået i udvalget, har jo egentlig klart understreget, som det også fremgår af betænkningen, at den mælkelov, og de mælkeordninger, vi har haft nu igennem snart mange år, har virket efter deres hensigt, de har virket tilfredsstillende, sådan at alle har været i stand til at få mælk. Det vil antagelig gå sådan, når nu loven skal praktiseres, at man i de tæt befolkede bydele måske får lidt større salg af mælk, men ude i de tyndt befolkede, hvor man uden tvivl bliver nødt til at give en betydelig større pris end i de tæt befolkede, bliver mælkesalg mindre. Det er det, vi har forsøgt at pege på i udtalelsen i betænkningen, og jeg vil henstille til ministeren, at han vil være vågen over for de spørgsmål, som kan dukke op fremover.

Det er min opfattelse, at man ude i kommunalbestyrelserne, hvor man kender de forskellige forhold langt bedre, end man er i stand til at kende dem fra monopoltilsynets side, bedre var i stand til at have den fornødne hånd i hanken med hele udviklingen. Men nu må vi jo se, hvordan forsøgslovgivningen her falder ud, og så må